

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **P. P.**, zast. JUDr. Ing. Václavem Pátkem, advokátem v Praze 1, Vodičkova 30, (od 14. 6. 2013 zast. JUDr. Ing. Helenou Horovou, LL.M., advokátkou v Praze, V Luhu 754/18) proti žalovanému **Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, jenž dle jeho názoru spočíval v postupu žalovaného při vybrání a placení daně a jejího příslušenství.

Za předmět sporu označil otázku promlčení práva vymáhat daňové nedoplatky po zákonem stanovené lhůtě. Postup žalovaného byl dle jeho mínění v rozporu s jednotlivými ustanoveními zákona č. 337/1992 Sb., zákona o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní“) a zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“).

Zároveň se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí o nařízení daňové exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb. Tato žaloba byla zdejší soudem projednána pod sp. zn. 31 Af 108/2012.

Přípisem ze dne 13. 12. 2012 žalobce krajský soud informoval, že Finanční úřad v Hradci Králové z moci úřední rozhodl dne 21. 11. 2012 o zastavení daňové exekuce. Přestože nové rozhodnutí správce daně nijak nemění zamítavé rozhodnutí žalovaného o odvolání, ve své podstatě zasahuje do současně probíhajícího řízení, když prvostupňové rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí napadené správní žalobou, je jiným způsobem odstraněno. Žalobce vyslovil názor, že krok správce daně ze dne 21. 11. 2012 ohrožuje jeho právo na soudní projednání nezákonností žalovaného a správce daně. Skutečností není jen nezákonné vydání exekučního příkazu po vznesení námítky promlčení a upozornění, že částky exekučně vymáhaného příslušenství byly stanoveny pro uplynutí prekluzivní doby, ale nezákonný zásah správce daně, který pokračuje vybrání a vymáhání částek vyměřených po uplynutí prekluzivní doby.

Žalobce namítal nezákonný zásah ze stran Finančního úřadu v Hradci Králové. Uvedl, že postup při placení daně není postupem, při kterém je na konci vydáváno rozhodnutí, a proto obranou proti nezákonnému zásahu při placení daní je žaloba dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s. Tímto Finanční úřad v Hradci Králové demonstroval nezákonný zásah spočívající ve snaze vybrat příslušenství daně z částek, které byly stanoveny pro uplynutí prekluzivní lhůty.

K otázce pasivní legitimace žalovaného žalobce uvedl, že si je vědom, že žaloba na nezákonný zásah se podává proti správnímu orgánu, který zásah vede. Je skutečností, že současná správní žaloba byla podána proti nadřízenému toho správní orgán, který nezákonný zásah provádí. S účinností do 1. 1. 2013 však dochází k velké reorganizaci v oblasti daňové správy a současný prvostupňový orgán, tj. Finanční úřad v Hradci Králové splyne se současným nadřízeným správním orgánem, tj. Finančním ředitelstvím v Hradci Králové pod názvem Finanční úřad v Hradci Králové. Změna žalobního petitu vyvolaná činností správních orgánů tedy nijak nezasahuje do osoby žalovaného. Pasivně legitimován za nezákonný zásah ze strany Finančního úřadu v Hradci Králové bude po 1. 1. 2013 současný žalovaný ze správní žaloby na nezákonné rozhodnutí.

K již dříve uvedeným žalobním námitkám žalobce doplnil, že Finanční úřad v Hradci Králové vede evidenci daní, ve které eviduje nedoplatek na příslušenství daně vyměřený a stanovený po zákonem stanovené lhůtě. Kromě porušení již dříve uvedených žalovaný porušil pravidla pro evidenci daní dle ustanovení § 62 v

návaznosti na ustanovení § 70 zákona o správě daní , resp. § 149 v návaznosti na § 160 daňového řádu.

Předmětem nezákonného zásahu je dle žalobce postup žalovaného při vybrání a placení daně a příslušenství daně. Žalobce upozornil žalovaného v předchozím řízení o nezákonnosti exekučního příkazu, že vymáhané částky byly stanoveny po uplynutí prekluzivní lhůty. Žalovaný na tato upozornění nereagoval a dál předmětné částky vykazuje v rámci evidence daní, o čemž svědčí jeho současný postup, kdy vydal rozhodnutí o splátkování příslušenství daně. Na skutečnosti nezákonného zásahu žalovaného při placení daně nic nemění ani to, že žalovaný rozhodnutí o splátkování daně vydal na základě žádosti žalobce. Finanční úřad v Hradci Králové neformálně upozornil žalobce, že proti němu zahájí další exekuci, tentokrát exekuční řízení srážkami ze mzdy dle § 187 daňového řádu. V rámci obrany proti druhému exekučnímu řízení žalobce vynuceně podal žádost o splátkování, a tím bylo další nezákonné exekuci zabráněno. Žalobce na okraj poznamenal, že pozdě vyměřené penále se vztahuje k daňovým povinnostem roku 2000 a 2001 a že dlužné daně byly uhrazeny. Je dále skutečností, že před účinností daňového řádu mohlo dojít k prominutí vyměřeného penále. Nečinností žalovaného při vyměření příslušenství daně a jeho vymáhání v době existence daňového řádu vzalo žalobci možnost použít mimořádné opravné prostředky v podobě žádosti o prominutí příslušenství daně. Dlouhodobá nečinnost žalovaného se však nyní obrátila proti němu, když žalobce uplatnil námitku promlčení a poukázal na uplynutí prekluzivní lhůty.

Žalobce zdůraznil, že dle ustálené judikatury Ústavního soudu se k prekluzi přihlíží z úřední povinnosti. Argumentace žalovaného, že nová judikatura nemůže být nástrojem pro otevírání již ukončených pravomocných rozhodnutí, v tomto případě neobstojí. Řízení o placení daně totiž ještě nebylo skončeno a žádné řízení o mimořádném opravném prostředku není vedeno.

Vzhledem k výše uvedené žalobce navrhl, aby žalovanému bylo zakázáno, aby nadále evidoval daňové nedoplatky na příslušenství stanovené po uplynutí prekluzivní lhůty, a bylo mu nařízeno, aby částky penále vyměřeného po uplynutí prekluzivní lhůty byly z evidence daní odepsány.

Následně žalobce na výzvu soudu sdělil, že byl postupem správce daně spočívajícím ve vydání rozhodnutí o zastavení daňové exekuce částečně uspokojen, když podklad pro napadené rozhodnutí byl zrušen. Současně označil žalovaného, který se nezákonného zásahu dopustil a tím je dle jeho názoru Finanční úřad v Hradci Králové. Poznamenal rovněž, že ačkoliv jsou žaloba proti rozhodnutí a žaloba na nezákonný zásah odlišnými instituty, jsou skutkové okolnosti těchto věcí shodné.

V písemném vyjádření k žalobě Finanční úřad pro Královéhradecký kraj uvedl, že žalobce dne 7. 11. 2012 požádal o posečkání a rozložení úhrady daňového nedoplatku na splátky a správce daně mu rozhodnutím ze dne 21. 11. 2012 povolil rozložit zaplacení daňové povinnosti ve splátkách v částce 3 000 Kč měsíčně. Současně podle ust. § 181 odst. 2 písm. c/ daňového řádu rozhodl o zastavení daňové exekuce nařízené exekučním příkazem ze dne 19. 4. 2012. Žalovaný

zdůraznil, že vydáním povolení o posečkání a rozložení úhrady daňového nedoplatku na splátky přestal existovat exekuční titul pro daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb nařízenou exekučním příkazem ze dne 19. 4. 2012. Správce daně proto v souladu s ust. § 181 odst. 2 písm. c/ daňového řádu nařízenou daňovou exekuci zastavil.

V písemné replice k vyjádření Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj žalobce uvedl, že se žalovaný mylí, neboť žaloba nesměřuje do jeho rozhodnutí ze dne 21. 11. 2012, ale do nezákonného zásahu dle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Upozornil dále, že zmiňované rozhodnutí o povolení posečkání a rozložení úhrady daňového nedoplatku bylo napadeno odvoláním ze dne 17. 12. 2012, o němž doposud nebylo rozhodnuto.

Při nařízeném jednání odkázal pověřený pracovník žalovaného na svoje písemné vyjádření k žalobě.

Krajský soud přezkoumal žalobou napadený postup správních orgánů v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu třetího s. ř. s. a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami usoudil následovně.

Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným je zřejmé, že daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb byla exekučním příkazem nařízena dle vykonatelného výkazu nedoplatků č. j. 439577/11/228915604193 sestaveného ke dni 7. 12. 2011. Je tedy zřejmé, že ve smyslu ust. § 176 odst. 1 písm. a/ daňového řádu byl správce daně oprávněn přistoupit k vymáhání daně a to za existence exekučního titulu ve formě výkazu nedoplatků sestaveného z údajů evidence daní.

Správce daně tak evidoval za žalobcem nedoplatky na dani z příjmu fyzických osob v celkové výši 241 833 Kč a to k datu 17. 4. 2012. Z průběhu daňového řízení je zřejmé, a tato skutečnost byla stvrzena i žalovaným, že rozhodnutí, kterými byly daňové povinnosti stanoveny, jsou v právní moci, uplynul den jejich splatnosti a rovněž uplynula zákonná lhůta pro podání odvolání proti těmto rozhodnutím. Je zřejmé, že zahájení daňové exekuce a vydání exekučního příkazu tak bylo ze strany správce daně legitimní, neboť byla splněna základní podmínka a to existence exekučního titulu ve formě výkazu nedoplatků stanoveného z údajů evidence daní. Podkladem pro vznik tohoto titulu byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí na stanovení daňové povinnosti a potažmo penále. Pokud k této otázce odkazuje žalobce na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedenou v usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 5 Afs 35/2009, dle něhož rozhodnutí o stanovení penále lze vydat pouze v šestileté lhůtě od konce roku, ve kterém nastala splatnost daně, krajskému soudu nezbyvá, než ve shodě s názorem žalovaného konstatovat, že toto rozhodnutí rozšířeného senátu působí výlučně do budoucnosti. Nedoplatky uvedené v exekučním příkaze pod pořadovým č. 2. a 3. představují daňové penále daně z příjmu fyzických osob roku 2000 a 2001, doměřené v roce 2004 a 2005. Tato

rozhodnutí jsou vykonatelná a uplynuly u nich lhůty pro podání opravného prostředku. Byla vydána v souladu s tehdy platnou zákonnou úpravou a judikaturou jak Nejvyššího správního soudu, tak i Ústavního soudu. V současné době nelze ve světle následné sjednocující judikatury těchto soudních instancí provádět změnu již pravomocných rozhodnutí. Bylo na žalobci, aby využil lhůty pro opravu původně vydaných rozhodnutí, když při vyměření daně či penále zastával jiný názor, než prezentoval správce daně. Pokud tak neučinil, lhůty pro změnu rozhodnutí uplynuly marně a tento nedostatek již nemůže být v průběhu exekučního řízení zhojen. Stejný názor zastal krajský soud i v souběžně projednávané věci vedené pod sp. zn. 31 Af 108/2012.

Jak již bylo shora konstatováno, Finanční úřad v Hradci Králové daňovou exekuci rozhodnutím ze dne 21. 11. 2011 zcela zastavil. Učinil tak v souladu s ust. § 181 odst. 2 písm. c/ daňového řádu, neboť žalobci na základě jeho žádosti ze dne 7. 11. 2012 povolil rozložení úhrady daně na splátky. Tuto skutečnost ostatně krajskému soudu sdělil i sám žalobce a to podáním ze dne 13. 12. 2012.

Z naznačených skutkových okolností je zřejmé, že správce daně vyhověl žádosti žalobce a povolil úhradu daně ve splátkách, čímž vznikly zákonné podmínky pro zastavení daňové exekuce (ust. § 181 odst. 2 písm. c/daňového řádu). Pokud následně pokračuje správce daně v intencích žádosti žalobce a požaduje na něm dohodnutou výši splátek, nelze tento postup označit za nezákonný zásah ve smyslu ust. § 82 a násl. s.ř.s. Žalobce se mylí, když má zato, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu, který se domáhá úhrady daňového nedoplatku. Jak již bylo shora uvedeno, daňová povinnost byla žalobci pravomocně vyměřena a jeho námitka prekluze v současném stádiu řízení již nemůže být posuzována. Žalovanému tak nemůže být zakázáno, aby nadále evidoval daňové nedoplatky na příslušenství daně a ani mu nemůže být nařízeno, aby částky vyměřeného penále byly z evidence daní odepsány.

Krajský soud tedy nemohl určit, že by postup žalovaného bylo možno považovat za nezákonný, proto žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovaný při nařízeném jednání prohlásil, že mu žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 13. června 2013

Mgr. Marie Kocourková, v. r.
předsedkyně senátu